

Muốn Trốn Đâu Có Dễ

Contents

Muốn Trốn Đâu Có Dễ	1
1. Chương 1	2
2. Chương 2	3
3. Chương 3	3
4. Chương 4	4
5. Chương 5	5
6. Chương 6	5
7. Chương 7	6
8. Chương 8	7
9. Chương 9	8
10. Chương 10	9
11. Chương 11	10
12. Chương 12	10
13. Chương 13:	11
14. Chương 14:	12
15. Chương 15:	13
16. Chương 16:	14
17. Chương 17:	14
18. Chương 18:	15
19. Thông Báo Xàm Xăm Của Con Au	16
20. Chương 19:	16
21. Thông Báo Xàm Xí Đú Của Con Au	17
22. Chương 23: End	17
23. Chương 24:	18
24. Chương 25: End	19

Muốn Trốn Đâu Có Dễ

Giới thiệu

Câu chuyện tình yêu của một vampire và một tên hủ chính hiệu. Mời các bạn đón đọc và theo dõi tr

1. Chương 1

Nguyễn Phan Hoàng Đức, 1 học sinh đi trễ mọi ngày và mọi năm, 5 năm cấp 1 và 4 năm cấp 2 đi trễ, trèo tường vô riết. Năm nay đã lên cấp 3 rồi, quyết tâm dậy sớm, nếu được. Hôm nay là thứ hai, đang ngủ ngon lành bỗng nhiên mẹ lay dậy.

” đầu năm khai giảng mà làm ơn đừng có đi trễ nha con. ”

” dạ, dạ con dậy ngay”

Làm vsen, nhìn lại đồng hồ, bỗng chạy với tốc độ tên lửa, xách cặp chạy xuống nhà, đi qua phòng ăn chỉ kịp vơ lấy mấy cái bánh mì vuông, chạy ra sân giắt chiếc xe đạp Martin, đạp đi. Vừa ra đường cái, á á! Mới 6:00 mà kẹt xe rồi trời. Lội trong cái dòng người đông đúc, cuối cùng mới thấy một con hẻm ra đường X, cũng may trường Hoàng Đức chỉ cần chạy ra đường X, quẹo hẻm Z là tới trường THPT Kiên Phong. Vừa mới tới bãi đỗ xe đã thấy full, xem bảng giá để xe còn muốn đột quy luôn đó trời. Đắt gì mà giữ, xe đạp 5k, xe máy 10k, xe tay ga 15k, xe hơi 20k (au: giá để xe đạp như vậy mắc lắm hả anh? Hoàng Đức: mắc lắm mà ơ, bên cấp 2, có 2 ngàn rưỡi à! au *cạn lời*), vừa bước vô trường, đã thấy con Ferrari đời mới màu bạc, cửa xe mở, bước ra là 1 thằng con trai, tóc bạch kim, ớ sao để tóc bạch kim trời, không sợ bị coi là già hay sao. Chứ đầu như đây, gen đây chuyền của ba là tóc đỏ hơi ngả hồng, nhìn giống con gái gần chết (au: bởi vậy anh mới nằm dưới.), da trắng, tóc cốt keo, ba lô đeo 1 bên, nhìn cũng ngầu phết ấy nhỉ. Thôi, chuyện đó quan tâm làm gì, bây giờ tìm lớp cái đã, nếu không...

“NGUYỄN PHAN HOÀNG ĐỨC”

Biết ngay mà, chị đại hồi cấp 2 của lớp. Tên đầy đủ của bà là Trương Nguyệt Xuân Nghi, lớp phó học tập kiêm luôn kỉ luật, đang đi tới. Cô có mái tóc màu nâu hạt dẻ, thường cột đuôi ngựa.

” yo chị đại, lâu không gặp. ”- Hoàng Đức nở nụ cười rất tươi. Tươi đến nỗi mà Xuân Nghi đánh mạnh vô vai, làm Hoàng Đức hét lên vì đau.

” chịu đại cái đầu ông. Sao giờ này mới tới hả? ”

” thôi kệ ổng đi, 9 năm liền đi học muộn phải trèo tường vô. Nay, đi học sớm như vậy là hay lắm rồi đó”- trời ơi, mừng hết sức. Có người giải vây cho. Là 1 cô gái tóc trắng, cột thắt nơ. Tên đầy đủ là Diệp Linh Thanh Ngọc.

” đúng rồi đó. Đi tìm lớp đề, nếu không trễ mất. ”- cô gái tóc hồng kể bên Thanh Ngọc là Phan Quỳnh Nghi.

Cả đám đi tìm, tìm được rồi, lớp 10a9. Vô tìm chỗ ngồi, lại là bài giảng năm nào. Thế nên ngủ gà ngủ gật, chỉ có Thanh Ngọc là tỉnh, vì này giờ quất hay li cà phê mà. Bỗng nhạc nổi lên, mở mắt ra, lại múa với quạt tay cùng hoa sen. Bỗng nhạc tắt đi, nhạc của Sếp Tùng từ khi nào vang lên. Đang hát theo nhạc, bỗng nhạc tắt đi, thấy hiệu trưởng đang cười đi tới.

” học tập, thi đua là có đủ, năm ngoái đã đạt được thành tích đáng khen, năm nay phụ thuộc vào các em.....@&+*^%#~>€¥\$.....€_¥|\$~>|<>

Đến giờ lên lớp, trời ơi! Năm nay chủ nhiệm dạy toán, không biết vui hay mừng. Thầy vô, chào hỏi xong thầy kêu có học sinh mới. Cả lớp rất hào hứng. Vì đa số năm nay lớp là thành viên cũ của cướp bên cấp 2 trường Kiến Hoa. Học sinh mới bước vô. Á á! Là cái thằng hồi sáng đi ra từ trong Ferrari.

2. Chương 2

Thầy giáo đi xuống, giới thiệu bạn mới.

” đây là bạn mới, tên bạn là Vương Chấn Hào, bạn là 1 vampire quý tộc,”

Ồ đệt! Ma cà rồng luôn. Sao tôi có thể quên được chứ. Trường Kiên Phong dành cho con người lẫn ma cà rồng, 3 con bạn tôi nó cũng là ma cà rồng, Xuân Nghi và Quỳnh Nghi thuộc diện quý tộc, Thanh Ngọc thuộc diện quân đội. Mấy đứa con gái lớp tôi nó kí sì cai hết rồi, đương nhiên trừ 3 con bạn của tôi ra. Bỗng đang ngồi, thấy cậu bạn mới nhìn vào mình, bất chợt tôi cảm thấy lạnh sống lưng.

” em lựa chỗ ngồi đi.”- thầy giáo kêu học sinh mới lựa chỗ ngồi. Học sinh mới bước xuống, mấy đứa con gái trong lớp tôi đuổi những đứa bên cạnh để được ngồi chung với Chấn Hào. Bây giờ, trong đầu Hoàng Đức không ngừng cầu xin:” trời ơi! Đừng cho nó đến chỗ con. Ông trời ơi ” (trời: ta không thể giúp con vì vợ trời là hủ. au: á đù!). Bỗng nhiên, Chấn Hào ngồi xuống cái ghế bên cạnh Hoàng Đức. Trong tâm trí của Hoàng Đức: ” cái đệt! Sao hắn lại ngồi bên mình. ” (au: sao ông thích đuổi chồng ông thế, thấy hiền mà! Hoàng Đức: hiền cái gì, thằng đó là Ngưu Ma Vương đó!). Để tránh nguy hiểm thì Hoàng Đức ngồi dịch qua, càng dịch thì Chấn Hào liền dịch sát vô. Đến khi Đức đụng bức tường, thì Hào mới thôi tiến vô. Thầy kêu lấy sách ra học, đang ôn lại công thức cấp 2. Trời ơi! Ông dạy có tâm dữ, có thuộc đầu mà khảo. Đến lượt Đức, tim đập bon bon. Đề khảo là có mấy cách viết tập hợp. Hú! Thoát nạn, dễ ợt. Ngồi xuống, Đức cười như 1 thằng khùng, làm Hào ngồi bên cạnh gì như đã phát hiện ra sinh vật bị tuyệt chủng năm ngàn năm về trước, nhếch môi. Trong đầu thì:” xem ra cậu ta thú vị thiệt. ”. Đức bên cạnh đang ngồi cười có biết gì đâu. Đánh trống ra chơi, Đức thu dọn đồ đạc, đi xuống căn tin. Còn 3 con kia thì, Xuân Nghi lớp trưởng mới bầu, đi chung với lớp phó văn nghệ Quỳnh Nghi đi ăn, còn Thanh Ngọc thì ngồi ở lại vẽ tranh, đúng là không hổ danh là lớp phó mỹ thuật.

3. Chương 3

Sau khi Hoàng Đức đi xuống, Chấn Hào cũng xuống theo. Hoàng Đức xuống tìm món ăn, nhìn cái bảng thực đơn của nhà trường, miệng thốt lên 2 chữ:” định mệnh ”. Bảng thực đơn toàn là món của ma cà rồng ăn không, của con người đâu. Thôi kệ, chắc cũng có con người, ngấm hồi lại thì, ơ đệt toàn ma cà rồng không vậy trời, cuộc đời của Đức sẽ lạc trôi về đâu (au: về nhà chồng chứ đâu). Haizzz... thở dài ngoa ngán, Đức liền mua 1 bịch sữa tươi và 1 cái bánh mì kẹp thịt. Đi ra sân sau ngồi ăn. Ara, sân sau chẳng có đứa nào, chỉ có vườn hoa tulip. Ngồi bệt xuống vệ cỏ, đang thanh thần ăn bỗng có ai ngồi bệt xuống bên cậu, đang uống sữa, quai qua người bên cạnh, Hoàng Đức mém sặc sữa. Từ khi nào mà đại thần mới được nhận chức hot boy, đại thần đẹp trai nhất trường, Chấn Hào. Mấy bà chị sĩ cai mà thấy chắc cậu chết (au: anh Công chưa đụng đến sao chết được.).

” sao nhìn tôi quái vậy? ”

Người kế bên lên tiếng, kéo cậu ra khỏi cái suy nghĩ đau khổ đó.

” không...không có gì hết.... cậu..cậu...không chơi..chơi với mấy...cô..cô gái..hoa khôi...của trường hả? ”- lấp ba lấp hấp vì giật mình.

” mấy nhỏ đó son phấn không thích. ”- Chấn Hào nói đưa hộp sữa dâu lên miệng uống. Hoàng Đức thấy thế hỏi:

” thích uống sữa dâu à?”

” tuy cái vỏ là sữa dâu nhưng bên trong là máu, ma cà rồng thường dùng như vậy để uống. ”

Nhắc mới nhớ, lớp trưởng và lớp phó văn nghệ thường dùng cái bịch đề nước ép cà chua nhưng mùi nó tanh tanh, lớp phó Mic thuật thì thường cái hộp sữa mà cậu ta đang uống. Im lặng hồi lâu, Chấn Hào quai qua hỏi:

” ba mẹ cậu làm nghề gì? ”

” ừm thì! Ba tôi làm trưởng văn phòng kế toán, mẹ là trưởng tổ may vá trong công ty Việt Tiến. Còn cậu? ”

” ba là trưởng gia tộc ma cà rồng họ Vương, mẹ là trợ lý của ba. ”

” sắp đến giờ lên lớp rồi, đi cùng không? ”- Hoàng Đức hỏi với khuôn mặt như thế này

Hai đứa đi lên lớp, bỗng mấy bà chị sì cai chặn đường, bà béo bụng nói:

” ai cho mày đi với đại thần hả? ”

” con trai đi với nhau không được à? ”

” mất dạy, lên đánh nó. ”

Hồ hớ! Đứng trong mặt mà bắt hình dong. Tên này đánh lộn hơi giỏi, nhưng tụi này đông quá, trở tay không kịp thành ra đánh người mà người đánh. Bỗng, 1 tiếng ” dừng lại!” Phát ra. Không ai khác ngoài Chấn Hào. Sát khí đi lên cao, làm tụi kia lạnh sống lưng, Chấn Hào buông 1 tiếng ” cút“, mấy đứa kia co giò chạy. Chấn Hào đỡ Hoàng Đức máu me dậy, khe liếm vết máu dính trên tai của Hoàng Đức, thốt ra 2 chữ:” ngọt quá! ”, còn Đức thì hơi rung, vì đôi tai chính là nơi nhạy cảm của ổng mà! Chấn Hào dìu Hoàng Đức xuống phòng y tế.

4. Chương 4

Sau khi cô y tế sát trùng bằng bó, cô ra ngoài và dặn nếu Đức có dậy thì pha nước chanh mật ong uống để lành vết thương nếu không bị 1 đế vương như Chấn Hào ăn mất (au: sắp rồi cô ơi!). Phong cảnh bây giờ là 1 đứa ngủ, 1 đứa ngắm. Khi Đức tỉnh dậy, trường cũng đã tan. 3 con bạn thăm. Tụi nó chuẩn bị quà rất đặc biệt. Lớp trưởng thì 2 cái bánh sandwich, lớp phó văn nghệ 1 lốc cô ca, đúng là thuộc diện quý tộc có khác. Lớp phó mỹ thuật 4 cái bánh bao chiên.

” ăn nhiều vào. Ông sức đã yếu còn bài đặt đấu với mấy bà chị béo bụng lớp 12 nữa. ”- lớp phó văn nghệ trách mắng. Lớp phó mỹ thuật chia 1 ly nước chanh có mật ong.

” uống đi, uống cái này liền da nhanh lắm, chứ để ma cà rồng quý tộc hoàng gia như Chấn Hào hay ma cà rồng quý tộc như Xuân Nghi và Quỳnh Nghi ngửi thấy mùi máu là chết. ”

Đức nhận ly nước từ lớp phó mỹ thuật, tu hết 1 hơi. Nhân vật này giờ ăn bơ thì được lớp phó mỹ thuật nói cảm ơn. Bỗng, lớp trưởng nói:

” Đức, ba mẹ ông đi công tác rồi, 5 tháng nữa họ về, thầy mới gọi tui lên giờ về nhắn với ông. ”

” cái gì? Đi quài vậy trời, ở nhà lại ăn mì gói thì không chứ ở 1 mình buồn gần chết. ”

” vậy qua nhà tui ở đi. Có thằng em trai như cậu cũng vui. ”- lớp phó mỹ thuật cười.

” không được, từ khi nào tui là em trai bà vậy hả?”- Đức phản kháng.

” hay ông qua nhà tui”- Chấn Hào ngồi ghé bên giường nói.

” được không? ”- Đức hỏi.

” được. ” - Chấn Hào.-” chiều nay cậu dọn qua luôn đi. ”

” ai biết thời gian của 2 người đó đi mấy giờ?”- Đức thở dài. ” đi lúc 12 giờ rồi cu” lớp trưởng nói.

Buông khuông mình ta lạc trôi giữa đường, lạc trôi giữa đời. Thế là Đức lạc trôi về nhà chồng, à lộn, về nhà bạn mới quen. Đức đạp xe về nhà xếp đồ, Hào ngồi trên Ferrari trước cổng nhà của Đức chờ Đức.

5. Chương 5

Đồ của Đức cũng không nhiều, chỉ vài bộ đồ, áo thun, quần đùi, dài, đồng phục đi học,... Đang lúi cái xe đạp ra, bỗng Hào từng đặng sau xuất hiện, bê chiếc xe đạp vô nhà của Đức. Đức cảm rơi xuống đất. Ông nội, ông làm cái gì vậy, xe đạp để con còn đi học nữa mà, tự nhiên ông cất đi chẳng khác nào con lại phải vô lấy, rồi con lấy gì con đi.

” ông..ông làm gì vậy, xe đạp để tui còn đạp đi học nữa mà! ”

” qua nhà tui, tui chở đi bằng xe của tui. Không cần phải đạp đi cho mệt. ”- Hào đi ra nói.

Nói thật, giờ tự nhiên Đức muốn nhảy vô bể nào óc chó tên này luôn (au: bậy rồi cũng, chồng cũng tính toán dữ lắm đó. Hoàng Đức: là sao? au: thì chế cho chồng cứng là Đế vương phúc hắc công, còn ông thì... Hoàng Đức: thì... au: thì là trung khuyến lầy lội thụ. Hoàng Đức: á á á á á á!). Bỗng, ba lo Đức bị ai đó giật, người giật không phải ăn trộm thì chỉ có là Đế vương mới giắt đồ của thằng này thôi. Chứ ai giật đồ của thằng này xong, năm sau mộ nó xanh cỏ.

” lấy ba lô tui làm gì vậy? ”- Đức thấy Hào lấy ba lô liền hỏi.

” thì cho ông đỡ nóng cái lưng ”- Hào nói mặt tỉnh bơ. Còn Đức coi lại thì cũng phải, áo đồ mồ hôi ướt hết cả mông áo. Đang coi, Hào kéo tay Đức lên xe, chưa kịp phản ứng gì, lên xe luôn rồi. Lên xe, đang ngồi, bỗng Đức thấy nóng, xe không bật máy lạnh thấy nóng bất ngờ, nhưng cũng phải, bật lên thế nào Đức cũng ới. Mở cửa sổ hóng mát, mát quá ngủ luôn. Lúc ngủ, đầu cứ đưa qua đưa lại, tuy đạp vô nhiều chỗ, vẫn không tỉnh ngủ mà lời là đầu chảy máu, sẵn luyện kim hoàn đầu thép luôn. Hào liền đẩy đầu Đức qua, cho dựa vào vai mình, khẽ liếm nhẹ vết máu trên đầu Đức nãy đạp vào thành ghế trước, đập mạnh đến nỗi tài xế hết hồn luôn. Tới nơi, thằng này còn chưa chịu dậy. Hào ra hiệu cho tài xế im lặng, xách đồ lên phòng anh, còn mình thì bế Đức (kiểu công chúa ấy) lên phòng. Thằng này ngủ gì mà lầy thế, chồng à lộn, bạn bế tới phòng mà vẫn chưa thức. Hồi này ở trên xe Đức nói để ngủ ghế sofa hoặc dưới sàn, giờ đây Hào đầu gối cho Đức ngủ dưới sàn hay sofa, để ngủ trên giường luôn. Vậy mà, Đức vẫn chưa nào tụt nấy, ngủ kéo luôn cái mền lăn xuống đất. Nhờ có cái mền nên chỉ ôm hôn cái mền chứ không phải cái sàn. Hào vừa mới cởi cà vạt, để bụng 2 nút đầu thì nghe tiếng rầm, quay lại thấy Đức nằm ôm hôn cái mền dưới sàn. Hào lại tổn công bế lên, bế rồi vưng rớt, chặn tứ phía, trải nệm dưới đất, vừa trải xong, mới đặt cái gối, Đức từ trên giường kéo thêm cái mền, ôm cái gối ôm mà Hào chặn phòng rớt xuống đất, lăn xuống ngủ luôn. Hào chỉ biết cười nhẹ. Thay đồ xong rồi xuống dưới nhà lấy lộn nước pho ca ri phớt, rồi đi lên phòng, vừa nhìn Đức ngủ vừa uống, lâu lâu cười nhẹ.

6. Chương 6

Sau khi đánh xong 1 giấc lạc trôi lên mây, ngồi dậy vươn vai, nhìn quanh phòng, xác nhận đây không phải phòng mình, quay qua bên phía có cái bàn học, thấy 1 thằng tóc bạc đang ngồi vừa thanh thoi xơi nước vừa nhìn mình, rất nhanh tiêu, xác nhận đây là phòng và là nhà của Chấn Hào. Xem cái đồng hồ đeo tay, tầm 5,6 giờ gì rồi, tự nhiên bụng cậu kêu lên.

” đói bụng rồi hả? ”- thằng đang ngồi trên ghế cười.

” ừm! ”- Đức hơi xấu hổ.

” vậy xuống ăn cơm! ”- Hào nói rồi đi ra cửa phòng. Đức thay đồ rồi xuống. Hào mặc 1 áo thun trắng, áo khoác thể thao bên ngoài, cộng quần đùi ngang đầu gối. Đức mặc 1 chiếc áo thun thể thao, mặc 1 cái áo khoác sẵn tay áo, quần dài thể dục. Đúng lúc ba mẹ Vương về, tắm rửa xuống ăn cơm. Hào mở lời:

” đây là bạn con, ba mẹ bạn đi công tác nên con cho bạn qua ở chung cho vui. ”

” thằng bé dễ thương quá đi! ” - mẹ Vương khen, Đức này giờ lo ăn, ăn đâu phải nhiều món, cứ nhoe cái đĩa thịt viên chiên mà ăn.- ” con tên gì? ”

” dạ thưa dì, con tên Đức, họ tên đầy đủ của con là Nguyễn Phan Hoàng Đức. ”- Đức lễ phép. Bà càng lúc càng trào vì máu hủ nổi lên rồi (bà mẹ của năm!).

” đem thêm đĩa thịt viên chiên lên! “- ba Vương thấy đĩa thịt hết, nói với quản gia đem lên. Thế là, Đức cứ nhoe mà ăn. ” con ở đây cho vui, có gì giúp thằng con chú vì chưa quen trường lớp. Con cứ tự nhiên như ở nhà, có gì không hiểu thì hỏi chú. ”

” con cảm ơn ạ! ”

Ăn xong, Đức lên phòng, Hào theo sau, tay cầm lon nước. Đức lôi sách vở ra học cho ngày mai, Hào lấy lon nước áp sát mặt Đức, Đức nổi da gà vì lạnh. Đón nhận lon nước, vừa uống vừa học. Đồng hồ điểm 10 giờ, Hào bỗng ghé sát lỗ tay Đức mà nói:

” trễ rồi, đi ngủ thôi. ”

Vốn là nơi nhạy cảm nhất, Đức không khỏi rùng mình. Tuy chỉ là thoáng qua, nhưng Hào lại không bỏ lỡ. Đức kéo chăn chuẩn bị đi ngủ, Hào kêu, tay về phía bên cạnh.

” Đức lên đây ngủ nè. ”

” thôi, nằm dưới đây được rồi. ”

” lên ngủ đi, không cảm lạnh chết. ”

Hai bên giằng co, cuối cùng, Hào bước xuống giường, đi qua chỗ Đức, bế Đức thả lên giường. Đức còn chưa kịp phản ứng, Hào đã kéo chăn, tắt đèn đi ngủ. Vốn sợ bóng tối, Đức nằm im ru (au: sợ bóng tối mà ơn nhà 1 mình, bái phục.). Nửa đêm, cơn lạnh kéo dài càng lạnh hơn. Đang nằm run, bỗng kể bên có ai đó ôm vào lòng, không biết ai, nhưng thấy ấm, ngủ thẳng cẳng luôn, càng ấm, Đức càng lụi sát vô. Cái đứa ôm là ai thì chúng ta đã, chỉ nằm cười nhẹ, tên này cũng không nghĩ là đã cười nhiều hơn trước, vừa ôm Đức ngủ, ngủ luôn. Ôi thật là 1 cảnh đẹp làm sao, ở ngoài cửa, ba Vương ngồi ngáp, mẹ Vương ngồi cười.

7. Chương 7

Sáng sớm hôm nay chim nở hoa hót, trời mưa nắng xấu. 1 ngày bình thường như bao ngày khác, chỉ có điều hôm nay mưa ái địa. Đức dậy sớm ời là sớm, nhờ tiếng hét lũ lụt của đồng bào miền trung, tiếng đồng hồ réo om sòm, tiếng mưa đập ầm ầm, đồ thằng nào còn ngủ nổi. Mở mắt ra, thấy mình đang nằm dưới sàn, trên tấm nệm trải chiếu tre ở trên, Đức đứng dậy ngó quanh phòng, không thấy Hào đâu, xác định chắc Hào đi xuống nhà. Đi vô toilet, vsen xong, thay đồ đi học. Xuống dưới nhà, không thấy Hào đâu, ngẩn chắc Hào đến trường trước. Chào quản gia cùng ba mẹ Hào, đi ra mới sực nhớ cái xe đạp bị Hào quăng ở nhà mình, đi vô lấy cây dù ra, đi bộ mặc cho tiếng là ỉnh ời của tài xế mà Hào nhờ đưa Đức tới trường. Sáng nay mưa lớn, đi có dù che nhưng vẫn ướt. Đến lớp, cất cái dù đi, vừa ngồi vô bàn, lớp phó hành chính tên đầy đủ là Trần Thanh Vân đưa nguyên 1 sấp giấy to dùng xuống bàn 1 cái rầm, như tiếng aka 47 khi nổ súng. Đức ngạc nhiên.

” tự nhiên để cái này lên bàn tui. ”

” cái này đưa cho lớp phó kế toán là bà Nguyễn Thị Cầy...

” Thị Cầy!?”

” à lộn, Nguyễn Thị Chi. Nhưng bà đi du lịch ở Hàn Quốc nên nhờ ông. ”

” sao bà không làm đi? ”

” vì...”

” có phải nếu bà làm thì bà sẽ xin chữ ký của Lee Min Hoo trong The Heir phải không? ”- Đức lườm con nhà người ta đến rách mặt. Còn con nhà người ta thì ái ngại, lui đi. May sao, lớp phí mỹ thuật đi qua, 1 lấy 1/2 sắp giấy làm. Haizzz, còn sắp nữa, ớn quá. Đang ngồi ghi, miệng ngậm kem đá, từ đâu 1 con chim trĩ trang điểm như ỏ gà, hét:

” ĐỪNG CÓ ĂN KEM KHI LÀM VIỆC, NHỎ NƯỚC XUỐNG, MẮT CÔNG HƯ HẾT MÁI TÓC CỦA TÔI. ”

Tên đầy đủ là Nguyễn Thị Bựa. Bựa quay qua lớp phó mỹ thuật, ngồi ghi ghi, đánh dấu, miệng ngậm bị nước mía, con này không sợ đau họng hả trời. Nguyễn Thị Bựa lại hét:

” ĐỪNG CÓ UỐNG NƯỚC MÍA, ĐỔ XUỐNG RÍCH NGUYÊN ĐÔI GIÀY CỦA TUI MỚI SHIP TỪ MỸ VỀ ”

Đức ngạc nhiên hỏi:

” ông đi mỹ hồi nào vậy, sao tui không biết? ”

” Mỹ Tho má ơi! ”

À à! Hoá ra quê nó ở Mỹ Tho, miền Tây, tự nhiên làm Đức nó đến bài ” anh Ba Khía” đám cưới lúc nào cũng có mấy ông xin lên hát. Bỗng, cánh cửa mở ra, Hào bước vô với từ trên xuống dưới ướt nhẹp. Mấy đứa con gái hét lên, còn Đức phải gọi cấp cứu vì bệnh mê zai cùng máu mũi ứa tàn lan của con gái khi thấy body của Hào qua lớp áo trắng.

8. Chương 8

Sau khi cầm máu cho các bạn nữ trong lớp, lớp phó mỹ thuật đem nguyên thùng máu vừa hứng đem nộp cho bệnh viện Quách Tĩnh. Các bạn nữ nay chả học cái gì, ngồi ngẩn ngơ nhớ về cái body sáu múi, da trắng kia. Đức đi xuống tủ lấy bộ đồ thể dục cùng cái khăn cho Hào. Hào đi vô toilet thay. Đi ra, tóc màu bạch kim ướt rử xuống, ánh mắt có phần vô cảm, nhưng lại làm mấy đứa con gái máu ứa ra nữa. Lớp phó kỉ luật xách 2 cái xô, lớp phó y tế là Nhây Lai Lầy, vừa cầm máu vừa là ó lên:

” TRỜI ƠI! BÀ KHÔNG LO CẦM MÁU CỨU NGƯỜI MÀ CÒN LẤY XÔ RA HỨNG. ”

” tui đang giúp cứu người. Mấy Đồng máu này cứu mười mạng người đấy. ”

” đừng có giỡn, lớp trưởng với lớp phó văn nghệ đâu?”- vừa cầm máu vừa nói.

” đi nhà thờ Fatoros rồi. ”

Chạy qua chạy lại, lớp phó mỹ thuật giúp cầm máu mà giao hết toàn bộ hồ sơ cho Đức làm, còn lớp phó học tập thì cùng lớp phó y tế và mấy thằng con trai trong lớp cầm máu. Đức chỉ còn biết nuốt nước mắt vô bụng. Hào ngồi kế bên, vươn tay lấy 1 tờ, hồ sơ của em Nguyễn Phan Hoàng Đức. Tên: Nguyễn Phan Hoàng Đức, sinh:25/11/xxxx, chủng loài: con người, đọc xong Hào khẽ liếm môi dưới. Loa nhà trường vang lên.

” HÔM NAY MƯA TO, GIÁO VIÊN XIN NGHỈ VÌ MƯA TO, ĐƯỜNG XÁ GẶP BÈNH BUNG. ĐỀ NGHỊ CÁC EM HỌC SINH KHÔNG RA KHỎI LỚP. ”

Sau tiếng nói của thầy quản sinh, lớp hú hét, nhưng vẫn phải cầm máu cho mấy đứa con gái. Đức làm việc cực lực như làm tăng ca ở công sở, Hào ngồi bên cạnh giục máu, làm. Hào quay qua Đức nói:

” đưa đây tui làm cho. ”

” nhưng...”

Chưa đầy 5 phút, xong hết mọi thứ (ầu: Superman!) Đức ngồi trố mắt. Bụng Đức vang lên, Đức xấu hổ cúi gằm mặt, Hào bên cười nhẹ, lôi đầu ra hộp mì ly Cung Đình, Đức nhận lấy, ra khỏi lớp lấy nước sôi, còn Hào ăn không ở rồi, lấy sữa uống cùng đi theo sau Đức. Khi đi khỏi hoàn toàn, mấy đứa con gái nằm trên bàn, bất tỉnh nhân sự vì thiếu máu, mấy thằng con trai ngồi hưởng mấy lạnh sau mấy giây cầm máu, lớp phó kĩ thuật uống C sủi bọt, ngồi đóng dấu hồ sơ, lớp phó y tế đi xuống lấy dụng cụ đề phòng. Lớp trở thành lớp nội trú của khối, vì hôm qua tất cả bị tổng vô, các phụ huynh đồng ý nữa mới đau, hôm nay bắt đầu ở. Quay qua bên 2 đứa đang đi du lịch, Đức lấy xong, tính về lớp ăn, nhưng Hào cản lại, Đức mới chợt nhớ rằng bà lao công béo bụng nghiêm cấm ăn uống trong lớp vì sợ đồ, nên 2 đứa ngồi ngay hành lang ăn. Đức ăn mì, Hào uống sữa. Đức ăn cứ hút rột rột, ăn như bị bỏ đói, nhưng đúng mà, sáng chỉ dậy rồi đi luôn, có kịp ăn quái gì đâu. Hào quay qua nhìn mà cười. Đức bỗng hỏi:

” sáng ông đi đâu sao tui không thấy?”

” sáng đi gặp bồ. ”

” phụt...khụ khụ ”

” từ từ”- Hào vuốt lưng Đức.

” ông có bồ hồi nào sao không nói? ”

” đùa ấy mà. ”

” làm người ta tưởng thiệt, tính về cho mấy đứa tám xuyên lục địa cho mấy bà 11, 12 kia đừng nhắm vào tui. ”

” có tui bảo vệ mà ”- Hào xoa đầu Đức, họ đâu biết mấy con hủ đang đứng rình. Thấy Hào xoa đầu Đức, mấy bà nhất ngay tại chỗ, ôi thiệt là 1 cảnh tượng động lòng người.

9. Chương 9

Haizz...nhà trường cho về sớm vì lý do mưa lũ lụt giáo viên đi xe nổ lốp. Đi ra lấy cây dù, ủa cây dù đâu? Những dòng ký cứ trôi về. Hồi nấy, lớp trưởng cùng lớp phó văn nghệ mượn đi rồi. Trời ơi! Sao mình còn non dại thế này. Thế là đội mưa về, lớp phó kĩ thuật chạy qua, cũng đang đội mưa qua bên ktx nữ. Ó, nhưng sao nó chạy nhanh thế, chạy về tới ktx, cởi đồ đi tắm. Thằng này rất ưa là rảnh, mưa ta tắm nước nóng cho nó ấm, đằng này đi tắm nước lạnh. Tắm xong đi ra, trên đầu có 1 cái khăn, mặc bộ đồ dài tay. Lúc đó, Hào mới về. Cả người không ướt, vẫn khô, Đức nhìn qua nhìn lại không thấy cây dù.

” chào ông, sao giờ mới về? ” Đức mở lời.

” nãy đang định kêu ông về chung nhưng bị 1 đám ông ẻo dử chân. À mà có gì ăn không? Đói bụng quá. ”

” đi tắm đi, để tui nấu. ”

Nói xong, Đức đi vô bếp nấu cơm, nhà trường tốt quá, thà có nhà ăn đi xuống ăn phải khỏe không, đằng này học sinh tự nấu tự ăn, có nhà bếp vật liệu sẵn, chỉ cần nấu thôi. Đức mang cái tập đề hình bông hoa anh đào, nhìn như bà vợ đảm đang (ầu: ổng là vợ ma vương đó.) nấu xong, bữa ăn hôm nay gồm: trứng kho, chả cá chiên, đậu hũ sốt cà. Hào từ đâu bước xuống, vô bàn ngồi. Đức bưng tô canh ra ngồi vô ăn luôn. Ăn thì Đức không ăn nhiều, nhưng mà tiếc thay, Hào thấy thế, gấp đũa ăn vô chén cho Đức, Đức từ chối nhưng thằng kia mặt dày, bỏ vô tiếp. Thôi cũng ráng ăn, người ta có lòng gấp cho thì ráng ăn vậy, ăn xong Đức đi rửa chén. Đức rửa chén, nhớ đến con lớp phó kĩ thuật khi chạy ngang qua còn lè lưỡi trêu vì chạy chậm hơn nó, nghĩ tới đó, tức đến nổi mà nguyên chai sunlight hương chanh bị bóp nát đến đổ nguyên Đổng chén, Đức rửa lòng thắc mắc rửa nãy giờ chưa hết xà bông. Rửa 1 hồi lâu, Đức đi ra học bài, vừa bước vô phòng, thấy Hào vừa ôn bài vừa ngủ, Đức thương người như thể thương thân, đi lấy mềm đắp cho Hào, phận mình đi học bài, học xong, ngủ thẳng giấc đến sáng. Trời ơi! Hôm nay là ngày đáng nhất trong đời học sinh, đó là ngày chủ nhật, ngày nghỉ. Đức ngủ nướng vì nghĩ hôm nay ngủ tranh thủ ngủ.

Ngủ giường tầng, Hào nằm trên Đức nằm dưới. Hồi hôm qua khi Đức lấy chăn đắp, học rồi ngủ, Hào chợt tỉnh. Thấy Đức yên vị lử trên, Hào liền lên bế Đức xuống, cho ăn, cho nằm dưới. Nếu nằm trên, tối tối lăn xuống cái, năm sau đi đốt nhan luôn. Quả nhiên, tối nữa đêm, bỗng 1 tiếng rầm vang lên, Đức đang ôm mềm lăn xuống dưới cái giường mà Hào đề phòng. Sáng hôm nay, Đức còn đang ngủ, Hào đã đi ra ngoài (au: ông đi miết thế, làm bé thụ lo lắng sao. Hào: kệ tui.)

10. Chương 10

Em đi xa quá! Em đi xa anh quá! Em đang lạc trôi trong giấc mộng xưa. Đức đang ngủ, lớp phó kĩ thuật từ đâu đi vô lay dậy.

” Đức! Dậy đi ăn sáng. ”

Đức ngồi dậy, vô toilet làm vsen, thay đồ xong, bỗng từ xa có 2 người đang đi tới là lớp phó phong trào Bành Phước Sang, ma cà rồng quý tộc, người đằng sau với khuôn mặt lạnh lùng lớp phó kĩ luật, Bạch Vũ Nam ma cà rồng thượng lưu.

Ma cà rồng có 5 loại;

Loại 1, uy quyền trong mọi thứ: ma cà rồng hoàng gia

Loại 2, bộ não trung ương: ma cà rồng thượng lưu

Loại 3, có quyền lực: ma cà rồng quý tộc

Loại 4, kĩ luật thép: ma cà rồng quân đội

Loại 5, loại thường: ma cà rồng dân thường.

Cả đám đi ăn, bàn luận tranh nhau nói, cuối cùng đi ăn ở Liên Hoa, 1 nơi ăn lí tưởng, có đủ mọi món, từ sang trọng đến bình dân. Đi vô, ngồi coi cái menu, giành qua giành lại, đánh nhau sức đầu mẻ trán, 4 đứa quyết định ăn phở. Kêu phục vụ, lớp phó phong trào nhanh nhẩu:

” lấy em 1 tô phở tái nạm với ly nước cam. ”

” em 1 tô phở tái với gân với ly cà phê sữa đá. ”- lớp phó kĩ thuật.

“1 tô phở tái với ly nước cocktail cam dâu. ”- lớp phó kĩ luật

” lấy em 1 tô tái với 1 chén trứng cùng với 1 ly nước soda nhiệt đới. ” -Đức.

Phục vụ bưng ra, đang ngồi ăn lớp phó phong trào nói:

” nhìn cặp đôi mới vô, quen quen sao ấy. ”

” hình như... Hào, là Hào. Còn cô gái kia không biết. ”- Đức.

” hình như..nhỏ đó là hoa khôi No 2 của khối 10 đứng sau lớp trưởng lớp mình. ”- lớp phó phong trào.

” nhỏ đó tên Tuệ Yến, học lớp 10s1, còn mình 10a9. ”-lớp phó kĩ thuật.

” ổng ọo.”- lớp phó kĩ luật

” muốn cắn nó quá. ”- lớp phó phong trào.

” loại máu dơ bẩn. ”- lớp phó kĩ luật.

” nó là con người hả? ”- lớp phó kĩ thuật.

” thôi, lo ăn đi mấy ba mấy má, rồi còn đi chơi. ” - Đức nói, chứ thân tâm thì: ” vậy là có kế để không nằm trên giường rồi, tối nay dọn xuống đất nằm. Ha ha”

4 đứa cầm đầu vô ăn, lâu lâu có đứa lấy đũa gấp đồ ăn đứa khác. Còn bên kia thì hơi yên tĩnh, toàn cái con Tuệ Yến nói. Hào ngồi ăn, lơ đi cô ả, nhưng cô ả luyện thuyền, ra vẻ là 1 đứa hiểu biết để được dễ ỷ.

11. Chương 11

4 đứa kia ăn, tranh nhau thêm mực đánh nhau sức đầu mẻ trán, sức đầu mẻ trán hình như hơi quá! Còn phía bên kia, cô ả Tuệ Yến đang luyện thuyền, Hào ngồi nghe nhưng thân tâm thì khác. Đáng lẽ giờ này Hào đang ăn sáng cùng Đức, nhưng nào ngờ hôm qua cô ả hẹn ở đầu cầu thang khối 10, khi đến theo lời Tuệ Yến hẹn, cô ả mời Hào đi ăn. Hào từ chối, nhưng cô ả mặt dày, đeo bám như con đĩa bám người, cầu xin nọ, cầu xin kia, ôm chân, ôm tay. Mất thời gian, Hào đành chấp nhận. Đi cùng với cô ả thì cô ả cứ ông ẹo, thực phát ỏi. Cả hai quyết định vô quán Liên Hoa ăn, Hào chỉ gọi đơn giản, 1 bát tiết cùng với ly máu cao cấp, còn cô ả thì 1 đĩa cừu nướng sốt bơ cùng ly rượu cocktail. Khi vô quán này, Hào khá ngạc nhiên, khi vô tình nhìn thấy Đức ngồi ăn phở cùng lớp phó mỹ thuật, phong trào và kỉ luật, vừa ăn vừa cổ vũ cho lớp phó phong trào với mỹ thuật đánh nhau. Tuy Hào ngồi ở xa, nhưng vẫn nghe được cuộc nói chuyện. Không biết là vô tình hay cố ý mà Hào đọc được suy nghĩ của Đức, nhếch môi, nhưng rồi cũng hạ xuống nhanh, thân tâm đang tính toán cái gì đó, nhìn mặt hơi nguy hiểm:” không có vụ cậu nằm dưới đâu, Đức à! “. Nào, ta cùng đi qua bàn bên kia. Sau khi ăn xong, cả 4 quyết định đi dạo phố, 4 người vừa đi ra khỏi quán, 2 người kia cũng đi ra khỏi quán sau khi tính tiền. Đi dạo trên phố Diệu Nhạc, lớp phó mỹ thuật thấy 1 tiệm bánh, quay qua nói với 3 thằng kia:

” vô tiệm bánh ăn không? ”

” bà chắc chứ? ”- Đức hỏi lại để chắc chắn, con này có bị đập đầu không, thường ngày nó có ăn bánh ngọt đâu, bữa nay tự nhiên ăn, có vấn đề.

” ừ! ”

Đầu có mình Đức ngạc nhiên, lớp phó phong trào với lớp phó kỉ luật cũng ngạc nhiên không kém. Đang chờ ý kiến, có thằng nào nhìn mặt giang hồ cùng đàn em, đứa xăm hình, đầu nhuộm,... sờ vô vai của lớp phó mỹ thuật, giở giọng đều:

” nhìn cô em xinh tươi đấy, có muốn đi cùng bọn anh không? ”

” bỏ bàn tay bẩn thỉu ra. ”- ngữ khí âm độ của lớp phó mỹ thuật.

” đừng dùng lời lẽ sỉ nhục nhau chứ cô em. ”- vẫn cái giọng đều.

” tao nói tiếng việt, mày có hiểu không con chó. ”- lời lẽ ngày 1 nặng, cùng với sát khí lạnh lẽo.

” mày dám gọi tao con chó, mày được lắm, xem tao trừng trị như thế nào. Lên quánh nó cho tao ”- hét lên ra lệnh cho đàn em lên đánh lớp phó mỹ thuật (au: quánh nhằm người rồi)

12. Chương 12

Theo thời sự trực tiếp thì được biết có 1 đám côn đồ đang đánh 1 cô gái yếu ớt, đang phát thanh bổng con phóng viên nhận giấy báo từ ông đạo diễn, nội dung ghi: ” lộn rồi má! ”, con phóng viên quay qua, lộn thiệt luôn. Theo ta biết thì trai đánh gái còn đảng này, gái đánh trai, lạ đời.

Tên cô đồ vừa ra lệnh đàn em hấn lên, kết cục thật bi thảm, ta đây tuy nhìn yếu ớt chứ đại đen karatedo với taekwondo. Lớp phó mỹ thuật xoay người, nguyên cú đá bay vô mặt thằng đàn em đầu đồ, lấy trụ tung

đá vô đỉnh đầu thẳng đầu đỉnh nhuộm xanh,... lớp phó phong trào cùng Đức hò hét cổ vũ, lớp phó kỉ luật lặng im, không sôi nổi như 2 tên kia.

* ta tua qua cảnh máu me *

Xong xuôi, xác giang hồ hồ chất chồng chồng, lớp phó kĩ thuật đánh xong quay qua chữ:

” đi ăn cũng không được, có biết trời đánh tránh bữa ăn là gì không? ”

” dạ, tụi em xin lỗi chị. ” - đám Giang hồ mếu máo.

” haizz...lo làm ăn kiếm việc làm, bỏ nghề Giang hồ đi nghe chưa. ”

” vâng ạ! ”

Cả đám Giang hồ quay đi, lớp phó kĩ thuật như 50 sắc thái, vừa máu me xong, quay qua bộ mặt hiền lành liền, cất cái giọng thiên thần trong ngoặc kép:

” đi ăn bánh không? ”

” đánh xong bà còn tâm trạng ăn? ”- lớp phó phong trào.

” tui hiền lành, chuẩn thiên thần mà. Tui đâu có dữ, rất nhân từ ”- lớp phó kĩ thuật.

” ờ thì thiên thần, ác quỷ thì có. ”- Đức nói, cùng cả đám bước vô quán bánh. Đi vô quán, cả đám đi lên lầu, lựa bàn ngồi ngay cửa sổ, cầm bảng thực đơn gọi món, 5 phút quánh nhau sức đầu mẻ trán bắt đầu. Đánh xong xuôi, gọi món, lớp phó kĩ thuật nhanh nhẩu:

” chị cho em bánh sô-cô-la với nước ép dưa hấu. ”

” còn em thì 1 bánh chocolate party và 1 cocktail nhiệt đới. ” - lớp phó phong trào gấp menu sau khi gọi món.

” 1 bánh macaroon và 1 ly campuchino. ” - gọi món với ngữ khí rất ưa lạnh gắt.

” 1 bánh donut sô-cô-là cùng ly nước trà chanh. ”- Đức gọi 1 món rất ưa thân quen.

Ngồi chờ gọi món, lớp phó kĩ thuật lôi nguyên sập giấy, mấy thằng kia tò mò, nhìn qua, nhìn rồi tự nhiên muốn xỉu luôn. Bài kiểm tra 1 tiết Hoá lý thuyết, của lớp 10a9. Hít Hà, bài nào cũng có đôi trứng ngỗng trong đó, lâu lâu có vài đứa trên trung bình, hoặc 9, 10 gì đó. Chấm xong, phục vụ cũng đem đồ ăn ra. Vừa ăn vừa kể lể đủ mọi thứ, trên trời dưới biển, mọi góc ngách. Lâu lâu, lớp phó kỉ luật mới nói, đúng chuẩn cool boy. Bỗng, từ đâu có con nhỏ mặt trang điểm, ít lắm, có vài trăm tấn phấn, mấy tấn son thôi, ngồi vô ghế cùng bàn với 4 đứa, cái thói vô duyên đó không ai khác của Tuệ Yến, hoa khôi no 2 của khối 10.

” ara! Cô có biết cô hơi du duyên không Tuệ Yến? ”- ngữ khí khó chịu của lớp phó kĩ thuật.

” cô dám nói vậy, sau này tôi làm phu nhân gia tộc họ Vương hùng mạnh, tôi sẽ bắt cô cuối đầu quỳ van xin. ”- cô ả giọng đều, cái này gọi là ganh tị, ganh tị nhan sắc

13. Chương 13:

Tuệ Yến ganh tị, ghen ghét và đố kị lớp phó kĩ thuật. Nếu lớp phó kĩ thuật không từ chối cái chức hot girl khối 10 no 2 thì liệu Tuệ Yến có đứng lên không? Chắc chắn là không, Tuệ Yến qua nhiều lần dao kéo tấn lớp trang điểm mới đứng lên nổi. Cô ta cười nói với cái giọng khinh người (ngu người thì có!).

” chắc không đứng lên nổi cái chức này nên cô ganh tị phải không? Haha”

” cô nghĩ vậy? Nếu tôi không từ chối giờ cô đứng lên sao. Loại kinh tởm. ”

” cô... cũng là con người mà cô khinh tôi à! Tôi cho cô biết tập đoàn Hoan Lư đứng thứ 49 trong loại những công ty trang sức nổi tiếng đấy. ”

Lớp phó kĩ thuật nghe xong, nhếch mép. Đức cùng với lớp phó phong trào ôm bụng cười sặc sụa, lớp phó kĩ luật nghe xong sắc nước ho. Tuệ Yến nhìn 2 thằng điên đang cười, nổi cơn giận.

” mắc gì tụi mày cười? ”

” haha...nếu cô là con người...haha....chắc...chắc cô chết từ lâu rồi...haha ”- lớp phó phong trào.

” cái nhỏ cô vừa định phá sản gia tài, là chủng loài vampire, thuộc hàng quân đội con của đại tướng Diệp. ”-Đức nhin cười giải thích. Còn Tuệ Yến mặt đơ bơ phệt. Đúng lúc, Ck, ăn lộn, Hào bạn cùng phòng với Đức bước từ toilet ra, vừa thấy, con nhỏ Tuệ Yến đã giờ cái màn gọi là lệ rơi, giống như đang xúc phạm Mỹ Lệ quá đi!

” huhu...Hào ơi...huhu..tụi...tụi nó bắt nạt em...huhu ”

Hào trầm xuống, làm Tuệ Yến tưởng Hào sẽ bệnh mình, mở cờ trong bụng. Còn mấy đứa kia run chân cầm cập, trừ lớp phó kĩ luật, khi thấy sát khí lạnh lẽo giá buốt. Cất cái giọng âm độ.

” cô thôi khóc đi, kinh tởm.”

” rầm rầm, ầm ầm ”

Cơn mưa ngang qua mang em đi xa! Sau cái câu nói đó, như sét đánh ngang tai của Tuệ Yến. Đơ bờ phệt rồ lần 2. Hào kéo ghế ngồi cạnh Đức, kêu phục vụ, phục vụ đi đến.

” quý khách cần gì ạ! ”

” 1 tách cà phê đen. ”

Phục vụ lui đi, vài phút sau bâng lên cuối đầu đi. Hào nhấp 1 ngụm, quay qua cả đám.

” Tuệ Yến, cô đi đi. ”

” nhưng...”- Tuệ Yến giật mình.

” tôi bảo đi là đi. ”- Hào lạnh giọng hơn.

Tuệ Yến sợ hãi bỏ đi. Không gian yên tĩnh, tiếng hất xì của Đức phá tan bầu không khí, trời nay về Đông rồi, lạnh hắt lên. Không hất xì thì xỏ mũi. Hào nhanh tay, rút tờ giấy lau mũi cho Đức.

” cảm ơn. ”

Đức lấy khăn giấy rồi cảm ơn. Đức vô toilet, Hào cũng đi vô theo. Ngoài kia 3 đứa nó chơi game, lớp phó kĩ thuật Kiểm thế truyền kỳ (tui thích game này nhất nè!), lớp phó phong trào Liên quân, lớp phó kĩ luật Liên minh huyền thoại. Ta đi vô cái toilet nà. Đức vô toilet, lựa phòng vệ sinh sạch mà đi. Đi ra, thấy Hào, Đức mém hét toáng có ma. Mắt đỏ tóc bạc nhìn giống ma (au: bậy bậy, người ta ma cà rồng đó, Ck ông đó! Đức: mày cầm luôn đi). Đang rửa tay, vừa ngấn đầu dây, miệng bị ai đó giữ chặt, tay bị khoá. Nhìn vô gương thì thấy đôi mắt đỏ như máu, mái tóc bạc rũ xuống, đáng sợ. Khắp căn phòng không có lấy 1 ánh đèn nào cả (au: hay nà!)

14. Chương 14:

Đức vốn sợ bóng tối, nay không thấy 1 ánh đèn nào, ôi mẹ ơi! Sợ gần chết, qua ngày Halloween rồi mà. Đã vậy có ai bịt miệng, tay lại bị dũ chặt sau lưng, lúc ấy, muốn khóc quá à! Đức ngọ ngậy, muốn thoát nhưng, nhiều khi ước mơ chỉ mơ ước. Sức người đang giữ Đức khỏe quá, không thể chống chọi lại được. Bỗng nhiên, trên vai thấy cái gì đó nặng nặng, liếc nhìn qua, thấy 1 cái đầu tóc màu bạch cùng đôi mắt đỏ, mùi hương quen thuộc từ mái tóc, Đức chợt nhận ra, đó là Hào. Càng ngọ ngậy thì càng bị dũ chặt. Bỗng, Đức cảm thấy trên cổ mình hình như có ai liếm, Đức lo sợ, muốn là lên nhưng không được, và rồi.... Chiếc răng nanh của Hào đã cắm vô trong cổ Đức.

” ừm...ừm..”

” ực...ực”

” ừm...ừm...”

Có vài dòng máu chảy ra, mùi máu bay đến chỗ 3 người đang chơi game, chợt, lớp phó kĩ thuật tắt đi, nhắm mắt lại rồi mở mắt ra, màu mắt hoàn toàn thay đổi, đôi đồng tử trước đó là màu tím, bây giờ là 1 màu đỏ của máu, không riêng gì, lớp phó kỉ luật cũng từ đôi mắt màu xanh bây giờ cũng là đỏ và lớp phó phong trào từ 1 màu xanh bạc hà ngậy thơ, giờ đây là 1 màu đỏ đáng sợ. Phục vụ ở đó không khỏi lo sợ, chân cứ run run, 1 màn đêm bao trùm cả căn phòng.

” hoàng tử Nelson có vẻ thức tỉnh rồi nhỉ? ”- lớp phó kĩ thuật

” Helen , hoàng tử đã tìm được 1 nửa của đời mình rồi, nên chúc mừng thôi. ”- lớp phó kỉ luật

” Dyland, phải, phải mở 1 buổi tiệc. ”- lớp phó phong trào.

” Josphep , cậu nói phải, chúng ta hãy mở 1 bữa tiệc màu hồng pha lẫn sắc đỏ cho hoàng tử nào. ”- Helen

” phải thay đổi bữa tiệc máu thành 1 bữa tiệc sắc hồng. Sẽ vui lắm. ”- Josphep

” vũ khúc của máu ”- Dyland

Kết thúc cuộc nói chuyện, 3 người trở về bình thường, cảm điện thoại lên chơi tiếp. Còn bên trong toilet, Hào khi đã no, mới thả Đức ra. Ồi, nhìn cái mặt có vẻ tiếc nuối đó mà muốn Phan 1 cái dế Lào cô tông vào mặt ghê. Đức thì...chống mặt, ngã vào lòng Hào, trời ơi, lần đầu hút thì nhẹ xịu, có cần phải mạnh dữ không. Hào bế Đức đi ra, đi ra vẫn thấy khung cảnh có 3 con người đang chơi game. Tuy nhìn bình thường, nhưng Hào đã cảm nhận được, sát khí của 1 ma cà rồng. Lớp phó kĩ thuật, tên khác Helen, cha làm bộ trưởng bộ quốc phòng trong quân đội, mẹ làm hội thập chữ đỏ trong đó. Lớp phó kỉ luật, Dyland, như 1 quản gia, sát khí luôn đi kèm, trong giới thượng lưu còn gọi cậu là hắc quản gia, người có cha mẹ nổi tiếng trong giới thượng lưu. Lớp phó phong trào, nguyên là ma cà rồng quý tộc, tên khác là Josphep, thích ồn ào, với hẳn 1 bữa tiệc máu tạo nên hẳn. Hào có uy quyền lớn nhất, tên khác Nelson, hoàng tử của ma cà rồng và là con của 1 gia tộc lớn mạnh, thao tính bất cứ mọi thứ, Vương gia.

15. Chương 15:

Hào bế Đức ra con Lamborghini bạc, đặt Đức nằm ở ghế sau, còn mình lên ghế lái, lái đi về kí túc xá Lớp phó kĩ thuật, kỉ luật và phong trào cùng ra về. Lớp phó kĩ thuật lái con BMW về phía ngoại ô, kỉ luật lái con Ferrari đen tuyền hướng về trung tâm thành phố, lớp phó phong trào lái con Toyota về phía nhà hàng sang trọng. Về đến kí túc xá, Hào gửi xe rồi bế Đức về phòng 230 dãy C của lớp 10a9. Đặt Đức lên giường, Hào lấy đồ đi tắm. Đến chiều, Đức tỉnh dậy, nhìn cái đồng hồ xong, miệng đọc lên 3 chữ :” con mợ nó ”. Tự nhiên, Đức cảm thấy đau đau ơn cổ, để tay lên thì thấy có vết cắn, kí ức chợt ủa về như lũ lụt. Bỗng nhiên, khuôn mặt Đức ửng hồng, 2 vành tai đỏ lên hết. Hào bước từ nhà tắm ra, thấy cảnh tượng thì cười khúc khích.

” cười cái gì mà cười”- Đức nghe tiếng động quay qua, thấy Hào cười khúc khích nghĩ đang cười mình nên tức giận.

” có gì đâu! Nấu cơm chưa? ”- Hào vô tư ơi là vô tư.

” chưa! Đi nấu đây. “- Đức đứng dậy đi nấu, Hào buồn buồn vô bếp ngồi coi Đức nấu ăn. Không hiểu cái con cá có sao hôm nay nó bị bằm đến nát sọ, nhờ 1 tay Đức cầm dao đập bộp bộp xuống thớt. Uất ức, uất quá trời luôn. Tại sao ta bị hút máu mà cái thằng chủ mưu lại bình thản chứ. Grừ! Ông hận, nhưng ông không thể ra tay, kéo mất mạng. Nên ông đành trút giận vô con cá nằm dưới thớt. Hào thấy vậy, chọc chơi chơi, ai dè, nguyên con dao bén sắc phi thẳng vô, may né kịp chứ nếu không anh em mình là 1 gia đình, là gia đình phải chơi hết mình với ông Diêm Vương rồi. Ồ! Sầm thiết. Thôi ta

trở lại chuyện vk ném dao vô Ck, mà hụi còn ck ngồi cười hơn thằng điên mới trốn trại (au: bậy bậy! Là thằng khùng trốn viện tâm thần ở dưới Biên Hoà). Cuộc đời của 1 con cá đi đến cuối cùng sẽ cá vàng bơi trong nồi nước, ôke bật bếp cá vàng ngát hương thơm. Trứng chiên với thịt bò bị Đức băm xả giập. Dọn ra bàn, ngồi ăn. Vốn bình thường yên tĩnh nhưng, hôm nay Hào bị làm gì đi tranh đồ ăn với Đức, dành bới nhau 1 miếng trứng, nó dành kiểu gì đem ra quánh lộn bằng đôi đũa. Tụi nó đánh quá hăng say, cái con au đi vô với chén cơm ngồi ăn nãy giờ mà tụi nó còn không biết. Yêu nhau cho lắm, cần nhau cho đau. Tụi bây cần nhau đi, giết nhau đi, nhưng làm ơn đừng có phá của khi người ta đang ăn chứ 2 anh kia. Ăn cũng không nổi, trốn cũng không xong, sai lầm khi vô đây ngồi ăn cơm. Bỏ lại lời nhắn : ” đất lành chim đậu, đậu xanh rau má. ” rồi bỏ đi, qua bên lớp phó phong trào cùng kỉ luật ăn trực.

16. Chương 16:

Hôm nay là 1 ngày mà ai cũng thích, đó chính là ngày chào cờ. Lại phải ngồi dưới nắng nghe mấy ông giám hiệuuyên thuyết, ngồi dưới nắng mà nóng hết cả người, mồ hôi rơi ròng ròng. Vãi cả nóng! Nóng gì mà nóng thế, đã hôm nay học thể dục, đồ thể dục còn dày gấp mấy chục lần áo đi học. Cuối cùng cũng xong, ôi mẹ ơi nó khỏe. Nhưng khỏe chắc hông nổi. Cái lồn gì vậy nè, tiết thể dục ngay sau buổi chào cờ, tưởng về lớp bật máy lạnh cho mát, lại phải ở dưới sân, mà ông thầy thể dục tốt ghê, giờ này chưa tới, bỏ hận ông. Đang ngồi, Đức ngó dao dác khắp sân, trời nóng mà có 2 đứa chăm chỉ vận động ghê. Lớp phó kỉ luật đang lấy cây thước gỗ dài 20cm rượt đuổi đánh lớp phó phong trào, lớp phó phong trào chạy kiểu gì, trượt chân ngã lên lớp phó kỉ luật. Hình ảnh rất ưa 18+, lớp phó phong trào đè lên lớp phó kỉ luật, ôi hủ gì đâu mà lắm thế, nhìn ghi chép chụp ảnh. Lớp phó kĩ thuật chạy qua chỗ Đức ngồi. Chắc thấy hình ảnh này chắc cũng để cho riêng tư. Hào bước đến, ngồi xuống kế bên Đức, bỗng, Kiều Thanh Xuân, lớp phó lao động, nhìn thân thiện, và rất đáng yêu. Mái tóc hồng phần ngang lưng, thả bồng bênh, đôi mắt màu hoa sen điệu dàng. Chạy lại, nói nhỏ gì đó vô tai lớp phó kĩ thuật, lớp phó kĩ thuật đi với lớp phó lao động, gương mặt hấp hối. Cơ mà anh không quan tâm. Quan trọng bây giờ là ông thầy thể dục đâu. Từ xa xa, thầy thể dục đang chạy lầy chạy để, hình như có người rượt, á dù! Thầy hiệu trưởng. Rồi, hiểu luôn. Thầy vừa chạy vừa la :” cứu thầy với các em. ” Chúng em xin lỗi, chúng em muốn cứu nhưng thầy ơi! Ráng sống sót trở về (au: ân vờ lý vợ bồ). Tránh làm phiền, nguyên tập thể đi lên lớp. Ai da, hai tiết thể dục được trông vì thầy thể dục đang vị hiệu trưởng rượt. Đức chẳng biết làm gì, quay qua người bên cạnh, người bên cạnh ngủ rất ngon, Đức ngấm cái khuôn mặt của Hào đang ngủ, ngấm say mê, môi bắt giắc nở nụ cười. Hào bắt thỉnh linh mở mắt. U mẹ ơi! Hết hồn.

” ông đang ngấm tui. ”

” làm gì có! ”- Đức chối bay chối biến.

Hào không truy cứu. Chỉ là, nhìn cái khuôn mặt đó, mẹ ơi! Muốn ăn quá! Như mọi ngày, lớp đang yên tĩnh thì có 2 đứa khùng chạy rượt nhau quanh lớp là kĩ thuật cùng phong trào. Chuông reng ra chơi, lớp hú hét như mấy con, thằng điên mới trốn trại. Đức xách dép đi xuống, Hào cũng đi xuống nhưng, Hào đi hướng khác, nói có 1 cô gái tóc hồng phần đang đứng, không ai khác ngoài Thanh Xuân.

17. Chương 17:

Như đọc ở chương trước, Đức lại ra về cùng cái nhóm tưng tưng, điển hình là thằng lớp phó phong trào, hiểu ha. Hào hình như đi gặp lớp phó lao động Thanh Xuân, nên chắc về trễ. Ồi là lá! Mày đi luôn cho bố nhờ. Hôm nay, có gì khác thường. Trời bỗng tối sầm, khuôn mặt của lớp phó kĩ thuật trầm hơn hẳn mọi ngày, không rượt đuổi, không chạy giỡn, đùa cợt,... hôm nay cô ấy làm sao ấy. Đừng có nói là,...bị trầm cảm ghen.

” nay bà có chuyện buồn hả? ”- Đức hỏi, nói cúi xuống nhìn khuôn mặt lớp phó mỹ thuật.

“....”- không trả lời.

” nói đi, mặt trầm quá! ”- lớp phó phong trào đang chạy nhảy quay qua hỏi.

” đi với Thanh Xuân về là bà bị gì vậy cà? ”- Đức quay qua hai thằng kia, nhưng chỉ nhận được cái lắc đầu.

” tách....”

1 hạt mưa rơi xuống, rồi càng nhiều hạt mưa kéo theo, Đức đưa tay lên thử, mưa rồi.

” về thôi, không khéo mưa ”

” ừ!”- lớp phó phong trào cùng lớp phó kỉ luật.

” về trước đi. ”- lớp phó mỹ thuật bỗng cất tiếng nói. Mấy đứa kia mừng, quay qua thì hình như...lớp phó mỹ thuật đang khóc. Cả người run lên. Đức luống cuống,hỏi:

” ai bắt nạt bà phải không, hay có chuyện gì kể tui tui nghe. ”

Chỉ nhận được 1 cái lắc đầu. Mưa cứ rơi, nước mắt cứ lả chả tuôn ra. Cả đám kéo chạy xuống dưới 1 mái hiên gần đó. Cả đám quay qua, hoá ra là như vậy, người có thể làm mưa bất cứ lúc nào tuôn xuống, là lớp phó mỹ thuật. Đức hỏi:

” ai làm bà khóc! ”

” tui làm gì sai! Tui đã làm gì mà giờ đây bị trục xuất ra khỏi gia tộc ? ”- lớp phó mỹ thuật ghen ngào.

” cái..cái gì? ”- như xét đánh ngang tai của lớp phó kỉ luật cùng phong trào.

” 2 ông hiểu mà, ma cà rồng 1 khi đã bị trục xuất thì cuối cùng chỉ có thể bị phong ấn. Mãi mãi nằm trên tảng băng lạnh. ”- nước mắt cứ tuôn rơi, mưa cũng càng lớn.

” biết chứ! ”- lớp phó phong trào.

Đức chả hiểu mô tê, hỏi:

” tại sao bà bị trục xuất? ”

” tui cũng không biết, tui bị đổ oan là lấy cắp đôi cánh của thiên thần Kitinia ở địa đàng. Tui chưa thể đặt chân lên đó thì làm sao lấy cắp. ”

Lặng lẽ nhìn mưa, ở ngoài có bóng người đang chạy, không ai khác ngoài Hào. Đức kêu giải tán, an ủi lớp phó mỹ thuật rồi đi về. Chạy ra mưa, đi song song với Hào, Hào nhìn qua, rồi chạy về. Về đến kí túc xá, Đức lấy đồ, tắm ngay. Tắm xong chưa kịp để khô tóc, Đức đi vô bếp đeo tạp dề, nấu cơm. Hào bước vô đi tắm, tiếng nước róc rách chảy xuống sàn. Đức nấu ăn nhìn như chuyên nghiệp vậy, nhìn thấy mà thèm chảy nước miếng. Hào bước ra khỏi cái phòng tắm, ngồi vô bàn lấy đĩa ăn cơm, Đức ngồi xuống cùng ăn.

18. Chương 18:

Bữa cơm yên lặng, Đức đột ngột hỏi:

” chiều đi gặp lớp phó lao động có chuyện gì vậy? ”

“....”- không trả lời.

” này...”- Đức thấy Hào không để ý, chắc tâm tình lại có chuyện (au: chắc là có cưới ông được không.)

” ề Đức! ”- Hào buồn dĩa xuống bàn, kêu Đức.

” gì? ”- Đức vừa ăn vừa quay qua nhìn Hào.

” ông có thích...tôi không? ”- Hào nghiêm túc hỏi. Nhưng chắc có lẽ nó chỉ là đùa giỡn trong Đức.

” hơi thích thích. ”- Đức ngây thơ (au: vãi cả ngây thơ!).

” có yêu tôi không? ”- Hào hỏi lún nặng nặng lăm luôn rồi.

” hả!? ”- đến đây Đức mới giật mình.

” trả lời đi ”- Hào vẫn nhìn

” nhưng... có lẽ đó là điều cấm kị. Tui nghĩ khô...”- chưa kịp nói hết câu, môi Đức đã bị dữ chặt bằng 1 đôi môi ấm áp. Vâng thừa các hủ, Hào chưa để Đức nói hết câu, Hào đã khóa chặt đôi môi ấy. Đức ú ú ớ ở trong họng. Càng được thế, Hào càng lún sâu vô. Dùng 1 tay để sau đầu Đức, để nụ hôn càng thêm sâu. Không phải chỉ bên đây đâu, bên phòng lảng giềng lớp phó phong trào cộng kỉ luật cũng vậy. Điển hình là lớp phó kỉ luật bị áp chế ấy mà. Lạc đề, lạc đề. Thôi bớt xàm. Mấy chế coi cái thông báo nhá. Cảnh H có trong chương sau. Đi ngủ.

19. Thông Báo Xàm Xàm Của Con Au

Yo! Trường chế bào sắp thi học kỳ chưa, trường con au đã vô mùa nên,.. au buộc phải drop 1 ít thời gian. Ổn định qua mùa thi rồi au sẽ viết truyện trở lại.

Sẵn au chúc các bạn đọc nếu đã vô mùa thi thì chúc các bạn thi tốt.

Bye bye.

20. Chương 19:

Yo! Sau mấy hôm tàn tạ như con quạ của mùa thi cử thì au đã trở lại. Mấy chế thi tốt hông? Như đã thông báo, chương này có H nhưng hơi nhẹ thông cảm. Bớt xàm, vô truyện thôi

Hào khẽ khàng cạy đôi hàm răng ra, dùng lưỡi mình càn quét bên trong khoang miệng của Đức. Đức cố gắng đẩy Hào ra, nhưng, tiếc lắm. Sức của Đức làm sao mạnh hơn Hào được. Hào dùng bàn tay luồn vào áo Đức, nhanh tiêu, Đức giãy dụa. Vốn là 1 người nhạy cảm, đầu ngón tay tinh nghịch của Hào khẽ nghịch đầu nhũ hoa khiến Đức khẽ rên. Tưởng Hào sẽ buồn tha, ai ngờ, Hào chỉ nở nụ cười (nham hiểm), kéo áp sát Đức vào tường. Đức lên tiếng phản bác, nhưng chưa kịp nói đã bị 1 nụ hôn ấm áp trực tiếp bịt miệng lại. Hào di chuyển xuống chiếc cổ của Đức, khẽ ngược nhìn lên Đức như xin ý kiến, Đức buột miệng nói:

” muốn hút xin cứ tự nhiên ”

Câu nói đã hại chết Đức, xuân này Đức không về. Được nước, Hào khẽ liếm nhẹ chiếc cổ, dùng răng nanh cắm vào cổ Đức. Đức đau đến nhăn mặt. Trong lúc Hào hút máu, Đức không để ý có 1 bàn tay hư hỏng đang mò vào ” bộ phận xác định giới tính ” của Đức. Đến khi Hào bắt đầu cho ngón tay vào tiểu huyết của Đức thì Đức mới phát hiện ra. Nhưng, muộn rồi. Hào ngồi xuống, tuột phẳng 2 cái quần ngoài lẫn trong của Đức, để phòng Đức có phản kháng, Hào lấy từ đâu ra cái còng sắt, còng tay Hào vào thành sắt. Cảm xúc lúc này của Đức không phải vui hay khoái cảm, gì gì đó, mà là sợ hãi. Đức quên mất Hào là Đế vương, 1 đế vương tàn nhẫn. Đức muốn khóc, khóc lắm. Nhưng, nước mắt chỉ khiến trong mắt Hào Đức thật đáng yêu. A~! Bớt xàm, quay về chuyện cũ.(Những hình ảnh sau mong các hủ hãy tự tưởng tượng, sức viết H của ta chỉ tới đây.) Không chỉ ở đây, lớp phó kỉ luật phòng bên cạnh cũng đang cố gắng không rên rỉ khi lớp phó phong trào lưu manh lắm.

Sáng hôm sau....

Đức dậy sớm, thấy người hôm qua làm cậu mất ngủ đâu, vô nhà vệ sinh thay đồ, bước ra khỏi phòng thì Đức thấy lớp phó kỉ luật bước ra cùng đôi mắt thâm quầng. Cả hai nhìn nhau:

” ông cũng mất ngủ? ”

Đồng thanh vl. Cả hai tiếp tục.

” tui bị bẻ cong rồi ”- Đồng thanh tập 2 nữa.

Cả hai nhìn nhau, ối! Người tốt. Hai đứa im lúc rồi ôm nhau khóc nức nở. Ông trời sao không 2 đứa làm công mà bắt 2 đứa làm thụ, đã vậy còn rơi vào tay hai tên ác ma nữa. Do hồi tối hôm qua không ngủ được, cũng tại 2 tên ác ma đó, mà báo hại Đức với lớp phó kỉ luật mất thâm quầng. Bước vô lớp đã thấy tức, 2 đứa đầu chủ mưu còn thản nhiên chào hỏi bình thường, lâu lâu còn giở trò lưu manh đưa tay xuống xoa nắn cặp mông của Đức với lớp phó kỉ luật trong giờ học, tại ngồi bàn cuối nên 2 thằng công được nước giở trò biến thái với 2 thằng thụ, trời thật chó trên.

21. Thông Báo Xâm Xí Đú Của Con Au

Thì xong chưa bao lâu, con au này phải kiểm tra 1 tiết 13 môn tất cả. Au đau đầu quá! Kiểm tra hết rồi au lại phải làm vệ sinh tập thể trang trí để đón Halloween. Qua bao nhiêu cái đó nên au...drop vài ngày hoặc vài tháng or vài năm. Au định viết hết rồi đăng 1 lượt luôn nên....au drop đây!

Bye bye! Anh em, cộng đồng hủ và anh chị mê ngôn tình, v.v...

Chúc mọi người có 1 ngày halloween vui vẻ nha!.

BYE BYE! :D

22. Chương 23: End

Nhận tấm thiệp, Thanh Thanh. Hào đóng cửa lại. Quay qua đã không thấy Đức, Hào cũng hơi mất bình tĩnh, nhưng thấy Đức từ nhà vệ sinh ra, nên Hào troqr lại ban đầu. Hào đưa tấm thiệp ra, Đức cầm lấy, đọc to rõ đều.

” kính gửi: vợ chồng Vương Gia

7:00 tối nay xin mạn phép mời Vương gia đến dự sinh nhật lần n của tiểu thư Thanh Thanh.

Mong sự có mặt của vợ chồng Vương gia.

Ký tên

Con hủ Thanh Thanh”

Đọc xong, Đức nhăn mặt, sau 1 hồi, trán Đức giãn ra.

” anh kêu vợ anh đi đi kìa! ”

” vợ ta ở đây mà! ”

” đâu? ”

Môi Đức bỗng nhiên ảm hẳn lên. Hào buông ra, mặt có chút tiếc nuối, miệng nở nụ cười.

” vợ ta đây này! ”

Đức bồng đồ mặt hấn lên, đi nhanh xuống bếp, mặt chiếc tạp dề hình con bò sữa hôm bữa mới mua, bắt đầu lấy nguyên liệu từ tủ lạnh rồi nấu bữa ăn nhẹ. Hào đứng đằng sau ôm lấy Đức.

” anh buông ra coi. Đang nấu ăn mà! ”

Miệng nói nhưng tay không ngừng làm việc.

” tự nhiên ta muốn ăn em. ”

” wellcome to facebook!* Anh vừa phải thôi. ”

” chắc tối nay ta phải ăn em mới được. ”

” tránh ra cho bố mày nấu ăn. ” nổi đóa rồi nha, muốn quánh nhau hả?

* wellcome to facebook = what the fuck. Đọc cái này để tránh bị kêu mất dạy ấy.

” không tránh. ”- nhây nha!

” không tránh thì nhịn. ”- đm nổi điên rồi nha.

” lo gì? Ta còn có đồ ăn trong sinh nhật và máu của em mà. Ta nhịn ăn 1000 năm cũng chẳng c

23. Chương 24:

Hào lấy 1 ly Kir Royale; Đức không uống được rượu hay cocktail nên lớp phó mỹ thuật lấy cho 1 ly Gin Basil Smash từ lá hương chanh và si-rô bạc hà; còn lớp phó mỹ thuật sau khi lấy cho Đức xong thì lấy 1 ly Caipirrinha; lớp phó kỉ luật lấy 1 ly Martini; lớp phó phong trào lấy 1 ly Dark ‘N’ Stormmy; lớp trưởng lấy 1 ly Aruba Ariba; lớp phó văn nghệ lấy 1 ly Margarita; lớp phó lao động lấy 1 ly Blue Sky.

MC bữa tiệc bắt đầu khai tiệc.

” ladies and gentlemen, cảm ơn mọi người đã tới, để dự sinh nhật lần thứ n của tiểu thư Thanh Thanh . ”

Tiếng vỗ tay vang lên, MC tiếp tục.

” bữa tiệc có sự tham gia của 1 tập đoàn hùng mạnh, đứng nhất nhì thế giới, Vương gia”- đèn chiếu về phía chỗ Hào đang đứng, tiếng vỗ tay không ngớt, mấy con bánh bèo ở ngay ngất vì độ soái ca của Hào.

” tập đoàn nổi tiếng trong giới thượng lưu, Bành gia ”- tiếng vỗ tay cùng tiếng hét.

” 4 gia tộc uy quyền, giữ trật tự, Trương gia, Phan gia, Nguyễn gia và Kiều gia ”- tiếng vỗ tay và tiếng hò hét.

” hân hạnh có sự góp mặt của chỉ huy quân đội, người giữ nước nhà bình yên Diệp gia ”- chỉ vỗ tay, không hò hét vì hò hét là...chết.

Sau cuộc nói chuyện bla bla, khai tiệc. Hào đi lấy đồ ăn cho Đức, nhưng Đức không chịu. Nằn nặc đòi tự đi lấy đồ ăn. Lớp trưởng, lớp phó lao động, văn nghệ, phong trào, kỉ luật đi chào hỏi; lớp phó mỹ thuật đi đâu không biết. Đức lấy đồ ăn, vô tình thấy lớp phó mỹ thuật mắt đỏ lên, mở cửa kính, đi ra rồi đóng cửa, rồi biến mất. Ồ mà kìa, nó cái bụng trước đã. Đi tới 1 cái bàn khuất, bắt đầu ăn, Hào từ đâu đi tới ngồi xuống luôn. Đức thấy vậy, ngồi kể lại lúc lớp phó mỹ thuật mắt đỏ. Hào nghe xong chỉ mỉm cười nói.

” không sao đâu, ăn trước đi ”

Mày hiểu ý bố mày, vui quá! Ăn thôi nào, mời mọi người ăn cơm, à lộn, ăn tiệc. Trong đầu của Hào có 1 dòng suy nghĩ thoáng qua: ” cậu vẫn còn dính dáng tới cô ta sao, Helen. ”, nhưng dòng suy nghĩ lại vụt tắt. Nhìn Đức ăn ngon như vậy, Hào cũng yên tâm, chỉ cần bảo bối của cậu không sao là được.

‘ RẦM! ’

Bên ngoài có tiếng nổ lớn, mọi thứ đổ sập xuống. Tất cả chạy ra bên ngoài, 1 cô gái tóc xanh đen, khuôn mặt khinh bỉ, mặc 1 chiếc váy ngắn, cúp ngực và hở bụng, trên tay cầm 1 cây dù. Đối diện là 1 cô gái tóc trắng, mặc 1 chiếc váy âu nữ màu xanh, không ai khác ngoài lớp phó mỹ thuật. Toàn thân bê bết máu, ‘tại sao, tại sao cậu không dùng thanh kiếm, thanh kiếm FV-13, cậu cứ mãi để nó ngủ say sao, nó cũng như linh hồn của cậu mà, hãy mở phong ấn nó, Helen!’ dòng suy nghĩ của Hào, lớp phong trào, kĩ luật văn nghệ, lao động và lớp trưởng.

” qua bao năm rồi nhỉ? Cô vẫn không thay đổi gì nhỉ, vẫn bảo thủ như xưa ’

” cô thì khác tôi chắc! Cô càng ngày càng mặt dày ấy nhỉ, hết chĩa rẽ tôi với gia đình, giật lấy người tôi yêu. Bây giờ cô muốn cướp trộm Hào sao? ”

” đúng, tôi phải có đại thần trong tay. ”

” cô biết tại sao tôi phải chiến đấu không? Tôi chiến đấu vì họ, tôi sẽ cho Đức có hạnh phúc, Hào có thể ở bên Đức, tôi không muốn ai chết nữa, chịu đau khổ. ”

Từ bàn tay cô, phát ra 1 luồng ánh sáng.

” hơi thanh gươm đang ngủ say, ta, master của ngươi, giải trừ phong ấn. FV-13 ”

thanh kiếm xuất hiện, lớp phó mỹ thuật cắn ngón trỏ của mình, máu chảy ra, cô quệt dọc thanh kiếm. Chém 1 nhát vào cô gái kia, cô gái né kịp, thanh kiếm như muốn cắt xé cả bầu trời (au: ta sẽ lướt bớt n từ tả chiến đấu, vì lười viết).

Lớp phó mỹ thuật đã chiến thắng, cô đã tiêu diệt được 1 thiên thần sa ngã; cô rơi từ không trung xuống, nhắm mắt lại, cô đếm ngược khoảng thời gian cuối cùng của mình, khi sử dụng thanh kiếm, cô phải đánh đổi linh hồn. Vài giây nữa thôi, Thần Chết sẽ đưa cô đi, đưa cô tới nơi gọi là Địa Ngục hay Thiên Đàng. Cô nằm xuống đất, tất cả mọi người vây kính lại, Lớp trưởng đỡ cô dậy:

” muộn rồi, linh hồn đã kết giao với thanh kiếm, giờ đây tui, tui...tui... rất vui...vui. Vì...đã...cứu được mọi...người. Vĩnh...biệt. ”

trút hơi thở cuối cùng, linh hồn cô tan biến vào không trung, phía sau, Thần Chết hiện ra, nắm lấy tay cô, đưa cô về với Địa Ngục. Tất cả mọi người khóc thương cảm, Hào trầm xuống, Đức khóc to, lớp trưởng khóc, những giọt nước mắt lăn xuống, tạo thành băng; lớp phó văn nghệ sụp xuống khóc; lớp phó lao động tay bịt miệng không để tiếng khóc ra ngoài, nước mắt ùa rơi; lớp phó phong trào quay mặt chỗ khác mà khóc; lớp phó kĩ luật quỳ xuống, khóc thét lên, lần đầu tiên cậu rơi nước mắt, chúng rơi xuống, mặt đất bỗng có 1 bông hoa hé nở.

Từ sau vụ việc đau thương mất mát, gia tộc cô cũng đã nhận ra lỗi sai của mình, nhưng đã quá muộn để họ nhận ra, mọi người trong lớp 10a9 giờ đây đã tốt nghiệp, mỗi người 1 hướng. Đức học lên ngành y, tốt nghiệp làm trong bệnh viện có tiếng với chuyên khoa phụ sản (au: á đù! giỏi vải, ước mơ của tui đấy), Hào học ngành y để chơi thôi, giờ đây trở thành 1 lãnh đạo tài ba kiệt xuất của Vương gia, chứ thẳng này gì mà nó chả giỏi, lớp trưởng, trở thành người mẫu nổi tiếng toàn thế giới, lớp phó văn nghệ trở thành đạo diễn tài ba, lớp phó kĩ luật và phong trào là những trưởng tộc tài ba không kém, còn là những nhà bất động sản giỏi; lớp phó lao động vì có anh trai làm trưởng tộc nên cô không lo, cô trở thành 1 giáo viên trông trẻ.

Tuy không thể đem thể xác của lớp phó mỹ thuật đi chôn, nhưng vẫn còn có 1 ngôi mộ trắng tinh được xây trong nhà thờ, nơi tưởng nhớ, người đã vì mọi người mà kết giao với Thần Chết để bảo vệ mọi người.

24. Chương 25: End

5 năm sau.

Tại nhà thờ, mọi người tấp nập ra vào, chuẩn bị mọi thứ cho lễ cưới. Hôm nay là 1 ngày trọng đại, đó là ngày đám cưới, ngày cả 2 nhà kết thông gia. Trong phòng cô dâu, có 2 người con trai trong bộ váy cưới tinh

khôi (au: con trai cũng được mặc váy cưới đấy), 1 thằng mái tóc đỏ hơi ngả hồng cái mặt đang nổi điên vì mức độ quá rườm rà của cái váy, 1 thằng méo nói câu nào chỉ đỏ mặt. Trời sinh chúng nó đã vậy rồi...

” bực quá! Thằng chó Hào chết tiệt, kêu mặc vest không chịu, kêu mặc váy cho đúng, má mậy, kì này cưới xong làm bạn sôpha với muỗi đi. ”

” sao ông cứ than quài vậy hả? Đám cưới là 1 buổi lễ quan trọng đấy. ”

Lớp phó kỉ luật lên tiếng, thằng bạn này sắp làm vợ của đại ma vương rồi mà chưa bỏ cái tính chợ búa. Tự nhiên Đức quay qua nói nhỏ:

” ê..đi bỏ trốn không? ”

” bộ mày muốn bị đâm cho thông luôn hả? ”

” thử hông? ”

Cả hai quay qua ngó nghiêng ngó dọc, cười rồi lột bộ váy ra, mặc bộ đồ thoải mái vào, rồi leo qua cửa sổ (au: xác định kì này nát cục nha 2 anh).

Cả 2 bỏ đi khá xa, còn ở nhà thờ thì... hỗn loạn. Vương Chấn Hào đang triệu tập cả quân đoàn của Vương gia.

” ai tìm được 2 chàng trai này tiền lương tháng này gấp đôi. ”

Ai nghe xong cũng chia nhau đi kiếm, với mục đích...tiền lương gấp đôi. Kết hợp bên quân của lớp phó học tập cộng thêm bên lớp trưởng, lớp phó lao động, văn nghệ và lớp phó bình dân. Cũng may là trưa mới làm. Giờ mới có 8:00. Quay qua 2 thằng đang bỏ trốn,nó đi bỏ trốn hay đi du lịch thì méo biết. Đi ghé vô chỗ bán mochi ăn, bò xiên vùng, bún bò huế, cơm sườn 2 trứng,... mấy thánh này phải gọi là gì ấy nhỉ? Thôi dẹp mẹ đi. Qua bên kia, tìm rã rời mà méo ai tìm được 2 ” cô dâu ”bỏ trốn,đang tìm tự nhiên cả bọn gồm lớp trưởng, lớp phó lao động, văn nghệ và bình dân ghé vô mua bánh mochi ăn cho đỡ buồn miệng, mà lạ thay, cái đĩa bán nhìn y chang bà nội chưa gì thắng thiên lớp phó kĩ thuật. Nhỏ lớp trưởng quát mẹ nó 2 hộp mochi đậu xanh và matcha, lớp phó văn nghệ và lao động quát có 1 thùng là mochi đậu xanh, nhỏ bình dân quát ít lắm, có 9 thùng à. Xong công cuộc, đi tìm tiếp. Nhỏ bình dân tự nhiên la lên chỉ vào 2 thằng đội nón mũ trai đen, áo khoác đen, xác định luôn. Tụi nó chạy đi tóm gọn, 2 thằng chạy trốn. Xin lỗi, chưa kịp chạy là có đĩa vác lên vai đem đi, bước qua lỗ không gian, không ai khác chồng hai đứa nó, Hào và lớp phó học tập.

Vâng, đám cưới vẫn được tổ chức nhưng Đức và lớp phó học tập méo lết được xuống giường.

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/muon-tron-dau-co-de>